

[Miljøministeren]

det vil føre til særlige udgifter, hvis vi bare kører det ned uden at lave indgangen i diget.

Arentoft (FP):

Jeg beklager, at jeg på grund af et sekretærmøde først er kommet ind nu, men jeg vil godt stille et kort spørgsmål til miljøministeren: er der mulighed for, at man under digebygningen kunne overveje at lægge et rør ind, som vil være billigere at lægge ind nu, end hvis det skal lægges ind senere, således at man, hvis ikke man beslutter sig for saltvandsindtag fra starten, har muligheder for at lægge det ind senere?

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg er ikke tilstrækkelig meget tekniker til at vide, om noget sådant kan lade sig gøre, men jeg vil mene, at det er en af de ting, man må overveje muligheden af. Jeg er enig med hr. Arentoft i, at det ville være uheldigt at træffe nogle beslutninger, som bagefter viser sig at være for omkostningskrævende, hvis man skal have saltvandsindtaget. Så jeg vil gerne lade det forslag indgå i overvejelserne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 347

11) Til *miljøministeren* af:

Dræbye (RV):

»Kan ministeren oplyse, hvilke planer miljøministeriet har for orientering og vejledning af de planlæggende myndigheder (kommuner og amtskommuner) i forbindelse med folketingets debat og vedtagelse om landsbyproblemer m. m. tirsdag den 29. januar 1980?«

Skriftlig begrundelse

Både indholdet af debatten den 29. januar 1980 og den vedtagne dagsorden viste, at der i folketinget er et markant flertal for, at ønskerne om en udvikling i de mindre bysamfund skal respekteres. Dette må give anledning til et korrektiv til landsplanredegørelsen af 15. december 1979.

Det ønskes derfor oplyst, hvorledes ministeren har til hensigt at give denne orientering.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Ved folketingets vedtagelse den 29. januar 1980 opfordrede tinget regeringen til ved godkendelse af regionplanerne at sikre, at befolkningstilvæksten kan fordeles på en sådan måde, at man respekterer de udbredte ønsker om en sikring af landsbyernes og de små bysamfunds fremtidsmuligheder.

De regionplanforslag, vi modtager i denne tid, er udtryk for amtsrådenes og kommunernes mål for den fremtidige udvikling i regionen, og de indeholder de kommunale myndigheders forslag til, hvordan disse mål kan realiseres. Det er en af hjørnestenene i planlovsreformen, at det er amtskommunerne, der skal forestå regionplanlægningen, og at kommunerne frit skal kunne planlægge inden for rammerne af regionplanerne uden statslig godkendelse. Regeringen lægger afgørende vægt på dette forhold i den kommende tids behandling af amtsrådenes regionplanforslag. Ved godkendelsen af regionplanforslagene skal det desuden sikres, at de statslige myndigheders synspunkter tilgodeses. Også de mere generelle landsplanpolitiske synspunkter, som jeg ved forespørgselsdebatten redegjorde for, må indgå i vurderingen af regionplangodkendelsen.

Med hensyn til ønsket om at sikre landsbyernes og de små bysamfunds fremtidsmuligheder er det mit foreløbige indtryk, at regionplanforslagene, som de nu foreligger, og som jeg ikke har set i detaljer, i høj grad søger at imødekomme dette ønske.

I ministeriet er vi i løbende skriftlig og mundtlig kontakt med amtskommuner og kommuner om planlægningsarbejdet. Planstyrelsen orienterer således bl. a. om regionplangodkendelsesarbejdet ved et møde i morgen med embedsmænd fra amtskommunerne.

Dræbye (RV):

Baggrunden for spørgsmålet er, at det ofte sker, at den vejledning, som den statslige centraladministration udøver i medfør af forskellig lovgivning, bliver taget lidt mere bogstaveligt, end de formelle muligheder giver anledning til. Derfor kunne det frygtes, at man i forbindelse med offentliggørelsen og udsendelsen af landsplanredegørelse 1979 tog de anbefalinger, som må siges at indgå i landsplanredegørelsen, mere alvorligt, end der er baggrund for efter folketingets debat